

Inledning: Ljuset hör till kyrkans inventarier. Där finns Påskljus, dopljus, altarljus, processionsljus, ljusbärare men på senare har ljuset nått långt utanför, till kyrkogården gravljus, olycksplatser och minnesmärken. Ljuset har fått en stor plats i människors medvetande. Idag firar vi Kyndelsmässodagen och alla ljus fylls med innehåll.

1. Symeon väntade på Israels tröst

- a) Det hade tänts ett hopp när Mackabeus gjort uppror mot romarna på 200-talet. Men det hade släckts. Romarna hade nu kopplat ett fast grepp om Israel och det fanns ingenting som talade för att det judiska folket skulle orka resa sig än en gång. Nu kunde bara Gud trösta.
- b) Det är svårt för oss att förstå den starka längtan som folket bar. Det var ett i denna längtan. De var en kollektiv längtan. Symeon längtade innerligt och kanske något överraskande efter Gud.

Att unga människor lever i förväntan är naturligt. Men för gamla är det inte lika självklart. Livets besvikelser brukar dämpa den ungdomliga iver. Man blir mer realistisk med åren, brukar man säga. Men denna så kallade realism är verkligen människornas olycka. Du kan aldrig ha för stora förväntningar. Du väntar ju på Gud, och Han är alltid mer och större. Verkligheten är oändligt mycket mer än alla dina drömmar. Därför är du allt annat än realistisk om du upphör att drömma och förvänta. Då förlorar du kontakten med verkligheten. Hanna och Symeon vara båda sanna realister. Livet hade inte kunnat utsläcka deras drömmar.

(Stinissen den 3 februari)

- c) Längtan efter Ljus, efter ett verkligt liv, ja efter Gud är en av de största drivkrafterna hos en människa. Vi kan lära oss mycket av Symeon och Hanna. Vi bära en äkta längtan genom hela livet och under alla omständigheter.

2. Ledd av Anden gick Symeon till templet

- a) Symeon var lyhörd. Han hade gått till templet så många gånger att det inte gick att räkna dem alla. Han kände väl till det. När Josef och Maria kommer till templet står Symeon där, som om han väntade. Plötsligt förstår han
- b) Vi talar om livet som en resa. Det är en bra och biblisk bild. Livet kan liknas vid en vandring. Så länge vi lever och andas är vi på väg. Men vet vi vart vi är på väg? Det var ingen tillfällighet att Symeon var på plats. Han visste nämligen vart han var på väg.
- c) Det är inte självklart att du förstår vart du är på väg. Vill du ha en hint så iaktta dina vägval. Ska jag söka innerlighet? Andlighet? Vågar jag tro på syndernas förlåtelse ...

3. Ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna.

- a) Människan lever i många stycken i dödsbyggens land. Somliga har fått vara med om det rent bokstavligt. Symeon var väl medveten om det när han kom till templet. Han längtade efter Guds tröst, efter Guds frälsning. Det **sanna** ljuset skulle nu komma till världen. Inne i templet stod *Menoran*, den sjuarmade ljusstaken som skulle lysa för folket när de vandrade Guds väg. Den försvann år 70 e Kr och återfinns inte i vår tids synagogor. Men den finns i Israels statsvapen, - som en längtan!
- b) Det kan verka som en ödets ironi att den sjuarmade ljusstaken föll i hedningarnas händer, men profeten Jesaja hade sagt: Det folk som vandrar i mörkret ska se ett stort ljus ...

c) Idag lyser alla ljusen i Värnamo kyrka, fler än i något judiskt tempel. Men är det så säkert att Värnamoborna vet vad ljuset betyder? Joh 8:12

Inledning: Kyndelmässodagen är ljusdagen och den avslutar julkretsen. Julmässan och ljusmässan knyts ihop med orden ”Han var full av nåd och sanning.”.

Nåden och sanningen hör samman. Sanningen kan fördöma oss, men nåden förlåter oss. Utan nåden är sanningen inte hel utan bara halv.

1. Ett ljus som ska uppenbaras för hedningarna

- a) Utan ljus kan vi inte leva. Den första dagen, söndagen, skapar Gud ljus, men i skapelseberättelsen stannar det inte vid fysiskt ljus som vi tänker. Solens ljus skapas först på onsdagen om vi använder våra beteckningar på veckans dagar.
- b) Människor kan diskutera skapelsen, men mer givande är att samtala om livets mening, Joh 1:4, inte *biós* utan *soē*. Det är detta liv som är ”livet var människornas ljus”, liv och ljus från Herren vår Gud, Joh 8:12. Enligt judiska tro ger Gud ”liv och liv i överflöd”, Joh 10:10.
- c) Vi kan skatta oss lyckliga som har fått del av detta liv, men det finns också ett syfte med det. Guds tanke är att våra närmaste och de som kommer i vår väg ska få del det.

2. Ett ljus som ska uppenbaras för hedningarna

- a) Läs Jes 49:6! Gud har berett en frälsning (från begynnelsen) till att skådas av *alla folk*. I det gamla Israel fanns en kollektiv längtan. Simeon väntade på Israels tröst och den härlighet som ska givas åt ditt folk Israel”. Ljusstaken finns i Israels statsvapen, - som en innerlig längtan!
- b) Det hade tänts ett hopp när Mackabeus gjort uppror mot romarna på 200-talet. Men hoppet hade släckts. Romarna hade kopplat ett starkt grepp om Israel och det fanns ingenting som talade för att det judiska folket skulle orka resa sig än en gång. Nu kunde bara Gud trösta. Simeons fick sin längtan stillad när han såg Jesus och förstod att det **sanna** ljuset nu hade kommit till och blivit tillgängligt för världen
- c) Det är svårt för oss att förstå den starka längtan som folket bar och det kan vara svårt för oss att förstå hur folk har det idag. Människan lever i många stycken i dödsskuggans land. Somliga har fått vara med om det eller är med om det rent bokstavligt.

3. Ett ljus som ska uppenbaras för hedningarna

- a) Inne i templet stod ljusstaken som skulle lysa för folket när de vandrade Guds väg, men templet raserades av romarna och ljusstaken togs som krigsbyte. Det kan verka som en ödets ironi att ljusstaken föll i hedningarnas händer, men profeten Jesaja hade sagt: Det folk som vandrar i mörkret ska se ett stort ljus ...
- b) I våra dagar vill inte folk bekänna sig som hedningar, men hedningar betydde på bibelns tid icke-judar. Först senare blev det ett nedsättande ord. Idag vill inte många kalla sig för hedningar, sekulära eller agnostiker.
- c) Att vara kristen är något annat. Det är att tro på en historisk person och en historiskt händelse. Det är en berättelse vi vill sprida utanför våra väggar.

Tidigare rymde kyrkoåret fyra böndagar. En av dessa var Missionsdagen. Den försvann 1983 och ersattes aldrig. Många har förlorat förståelsen av begreppet mission. Mission är att ”gå ut” och evangelisation är att ”leda in” människor i Kristus.